

DE RAAD

(OR.f)

5096/98

LIMITE

PUBLIC 1

**DOORZICHTIGHEID VAN DE WETGEVING
VOOR HET PUBLIEK BESCHIKBAAR GESTELDE VERKLARINGEN
DECEMBER 1997**

Bijlage dezes bevat een overzicht van de wetgevingsbesluiten die in december 1997 definitief door de Raad zijn aangenomen, alsmede de notulenverklaringen die de Raad besloten heeft voor het publiek beschikbaar te stellen.

VOOR HET PUBLIEK BESCHIKBAAR GESTELDE NOTULENVERKLARINGEN

- DECEMBER 1997 -

DEFINITIEVE WETGEVINGSBESLUITEN	AANGENOMEN TEKSTEN	VERKLARINGEN	STEMMINGEN
2054e Raad Telecommunicatie van 1 december 1997 Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de telecommunicatiesector Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst	PE-CONS 3626/1/97 REV 1 PE-CONS 3627/97	285/97, 286/97, 287/97	NL, FIN, S tegen
2056e Raad Volksgezondheid van 4 december 1997 Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake maatregelen tegen de uitstoot van verontreinigende gassen en deeltjes door inwendige verbrandingsmotoren die worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines Verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 395/97 van de Raad houdende verdeling, voor 1997, van de vangstquota van de Gemeenschap in de wateren van Groenland	PE-CONS 3629/97 11793/97	288/97	

2059e Raad Vervoer van 11 december 1997			
Richtlijn van de Raad betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 meter of meer bedraagt	12251/97 + COR 1 (nl) + REV 1 (fin)	289/97, 290/97, 291/97 292/97, 293/97, 294/97 295/97, 296/97, 297/97	
Verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 684/92 houdende gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer van personen met touringcars en met autobussen	5300/1/97 REV 1 + REV 1 COR 1	298/97, 299/97	
Verordening van de Raad tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn	12046/97	300/97, 301/97	UK tegen
2060e Raad Arbeid en Sociale Zaken van 15 december 1997			
Richtlijn van de Raad betreffende de uitbreiding tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland van Richtlijn 94/45/EG van de Raad van 22 september 1994 inzake de instelling van een Europese ondernemingsraad of van een procedure in ondernemingen of concerns met een communautaire dimensie ter informatie en raadpleging van de werknemers	12586/97		
Richtlijn van de Raad tot uitbreiding tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland van Richtlijn 96/34/EG van de Raad van 3 juni 1996 betreffende de door de UNICE, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof	12587/97		

Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificatie is verworven	PE-CONS 3630/97	302/97, 303/97	L tegen
Richtlijn van de Raad betreffende de door de UNICE, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid	13075/97 + COR 1	304/97, 305/97, 306/97	
Richtlijn van de Raad inzake de bewijslast in gevallen van discriminatie op grond van het geslacht	12514/97 + COR 1 (nl)	307/97, 308/97, 309/97, 310/97	
2061e Raad Landbouw - 15 december 1997			
Verordening van de Raad houdende machtiging voor Portugal om steun te verlenen aan de producenten van suikerbieten en afschaffing van alle nationale steun met ingang van het verkoopseizoen 2001/2002	11029/97		E, I tegen
Verordeningen van de Raad			P tegen
a) tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2390/89 houdende vaststelling van de algemene voorschriften voor de invoer van wijn, druivensap en druivenmost	13294/97		
b) tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1873/84 houdende machtiging tot aanbieding of levering voor rechtstreekse menselijke consumptie van bepaalde ingevoerde wijnen waarop oenologische procédés kunnen zijn toegepast waarin niet is voorzien bij Verordening (EEG) nr. 822/87	13295/97		

**2061e Raad Landbouw
- 16 december 1997**

Verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 338/91 tot vaststelling van de communautaire standaardkwaliteit van geslachte schapen, vers of gekoeld, en van Verordening (EEG) nr. 2137/92 betreffende het communautaire indelingsschema voor geslachte schapen en de communautaire standaardkwaliteit van geslachte schapen, vers of gekoeld

12982/97

A, P onthouding
UK tegen

Richtlijn van de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 93/23/EEG, 93/24/EEG en 93/25/EEG betreffende de statistische enquêtes op het gebied van de productie van varkens, rundvee en schapen en geiten

13359/97

Richtlijn van de Raad houdende wijziging van Richtlijn 77/99/EEG voor wat betreft de voorschriften voor gehakt vlees, vleesbereidingen en bepaalde andere producten van dierlijke oorsprong

13131/97

311/97

Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 93/38/EEG houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie

PE-CONS 3628/97

312/97, 313/97

2062e Raad Milieu van 16 december 1997			
Besluit van de Raad inzake een communautair actieprogramma ter ondersteuning van niet-gouvernementele organisaties die voornamelijk werkzaam zijn op het gebied van milieubescherming	12562/97		
Verordening van de Raad tot vervanging van de bijlage van Verordening (EG) nr. 1255/96 houdende tijdelijke schorsing van de autonome rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor bepaalde industrie- en landbouwproducten	12959/97 + REV 1 (s)		
2063e Raad Visserij - 18 december 1997			
Verordening van de Raad houdende bepaalde instandhoudings- en controlemaatregelen voor de visserij in de Antarctische wateren en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2113/96	10248/97		
Beschikking van de Raad tot vaststelling van de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor 1997 in de uitgaven voor het uitzetten van jonge zalm door de Zweedse autoriteiten	12275/97		
Verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 2847/93 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid (controle op de visserij-inspanning in de Oostzee)	13092/97		
Verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 702/97 betreffende de opening en de wijze van beheer van autonome communautaire tariefcontingenten voor bepaalde visserijproducten (verhoging van de contingenten voor kabeljauw en surimi)	13253/97		IRL onthouding

Verordening van de Raad houdende tijdelijke, gehele of gedeeltelijke schorsing van de autonome rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor bepaalde visserijproducten (1998)	13004/97	314/97	F onthouding
Verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2505/96 betreffende de opening en de wijze van beheer van autonome communautaire tariefcontingenten voor bepaalde landbouw- en industrieproducten	12953/97 + COR 1 (en)		
Verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 2731/75 tot vaststelling van de standaardkwaliteit van zachte tarwe, rogge, gerst, maïs, sorgho en durumtarwe	11300/97		
Verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2075/92 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak en tot vaststelling van de garantiedrempels per groep tabaksoorten voor de oogst 1998	11988/97		
Beschikking van de Raad tot wijziging van Beschikking 96/411/EG betreffende de verbetering van de communautaire landbouwstatistiek	13360/97		
Verordening van de Raad tot verlenging van de in artikel 149, lid 1, van de Akte van toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden bedoelde periode	12710/97		
Verordening van de Raad houdende aanvullende algemene voorschriften voor de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten met betrekking tot consumptiemelk	13355/97 + REV 1 (s) + COR 1 (en)	315/97, 316/97, 317/97 318/97, 319/97	DK, GR tegen

Verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 805/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees (restituties bescherming van dieren)	13549/97	320/97, 321/97, 322/97, 323/97	
Richtlijnen van de Raad			
a) tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht	13143/97 + COR 1 13144/97 + COR 1	324/97, 325/97, 326/97, 327/97, 328/97, 329/97, 330/97, 331/97, 332/97, 333/97	
b) tot wijziging van de Richtlijnen 71/118/EEG, 72/462/EEG, 85/73/EEG, 91/67/EEG, 91/492/EEG, 91/493/EEG, 92/45/EEG en 92/118/EEG met betrekking tot de organisatie van de veterinaire controles voor producten die uit derde landen in de Gemeenschap worden binnengebracht			
Verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2262/84 houdende bijzondere maatregelen in de sector olijfolie	13398/97		D, I tegen
Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 87/102/EEG (zoals gewijzigd bij Richtlijn 90/88/EEG) betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet	PE-CONS 3632/97	334/97, 335/97, 336/97	
Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van de consument inzake de prijsaanduiding van aan de consument aangeboden producten	PE-CONS 3631/97 + COR 1	337/97, 338/97, 339/97, 340/97	
Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende eindapparatuur voor telecommunicatie en apparatuur voor satellietgrondstations alsmede inzake de onderlinge erkenning van die apparatuur	PE-CONS 3637/97		

Verordening van de Raad houdende technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden in de Oostzee, de Belten en de Øresund (gecodificeerde versie van Verordening nr. 1866/86)	12082/97		
Verordening van de Raad tot verlenging van de geldigheid van het programma ter bevordering van de internationale samenwerking in de energiesector - SYNERGY-programma - vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 701/97 van de Raad van 14 april 1997	13224/97	341/97	
2063e Raad Visserij - 19 december 1997			
Verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 3094/95 betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw	13221/97 + COR 1		FIN, S tegen
Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het op de markt brengen van biociden	PE-CONS 3633/97 + COR 1 (s)		
Beschikking van de Raad tot invoering van een communautair actieprogramma voor civiele bescherming	13185/97 + COR 1	342/97, 343/97, 344/97	
Beschikking van de Raad tot wijziging van Beschikking 83/653/EEG betreffende de verdeling van de mogelijkheden voor haringvangst in de Noordzee vanaf 1 januari 1984	13046/97		

Beschikking van de Raad waarbij het Koninkrijk der Nederlanden wordt gemachtigd tot voortzetting van de toepassing van een maatregel die afwijkt van artikel 21 van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting	12965/97		
Beschikking van de Raad waarbij het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd tot voortzetting van de toepassing van een maatregel die afwijkt van artikel 28 sexies, lid 1, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting	13235/97		
Verordening van de Raad inzake de vaststelling van de voor 1998 geldende totaal toegestane vangsten voor bepaalde visbestanden of groepen visbestanden, alsmede de bij de visserij van de totaal toegestane vangsten in acht te nemen voorschriften	13282/97	345/97, 346/97, 347/97, 348/97, 349/97, 350/97, 351/97, 352/97	IRL tegen
Verordening van de Raad houdende verdeling over de lidstaten van de vangstquota voor 1998 voor vaartuigen die vissen in de exclusieve economische zone van Noorwegen en in de visserijzone rond Jan Mayen	13284/97		
Verordening van de Raad houdende verdeling over de lidstaten van de vangstquota voor 1998 voor vaartuigen die in de wateren van de Faeröer vissen	13104/97	353/97, 354/97	
Verordening van de Raad houdende verdeling over de lidstaten van de vangstquota voor 1998 voor vaartuigen die in de wateren van Groenland vissen	13286/97	353/97, 354/97	
Verordening van de Raad houdende verdeling over de lidstaten van de vangstquota voor 1998 voor vaartuigen die in de wateren van IJsland vissen	13287/97	353/97, 354/97, 355/97, 356/97, 357/97	

Verordening van de Raad houdende verdeling over de lidstaten van de vangstquota voor 1998 voor vaartuigen die in de wateren van Estland vissen	13331/97	353/97, 354/97, 358/97, 359/97	
Verordening van de Raad houdende verdeling over de lidstaten van de vangstquota voor 1998 voor vaartuigen die in de wateren van Letland vissen	13103/97	353/97, 354/97, 358/97, 359/97	
Verordening van de Raad houdende verdeling over de lidstaten van de vangstquota voor 1998 voor vaartuigen die in de wateren van Litouwen vissen	13102/97	353/97, 354/97, 358/97, 359/97	
Verordening van de Raad houdende verdeling over de lidstaten van de vangstquota voor 1998 voor vaartuigen die in de wateren van Polen vissen	13333/97		
Verordening van de Raad houdende verdeling over de lidstaten van de vangstquota voor 1998 voor vaartuigen die in de wateren van de Russische Federatie vissen	13335/97		
Verordening van de Raad tot vaststelling, voor 1998, van bepaalde maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het gereguleerde gebied als omschreven in het Verdrag inzake toekomstige multilaterale samenwerking op visserijgebied in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan	13336/97	360/97	
Verordening van de Raad tot vaststelling, voor 1998, van bepaalde maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het gereguleerde gebied als omschreven in het Verdrag inzake toekomstige multilaterale samenwerking op visserijgebied in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan	13337/97		

Verordening van de Raad tot vaststelling, voor bepaalde bestanden van over grote afstanden trekkende vissoorten, van de totaal toegestane vangsten voor 1998, de verdeling daarvan in quota over de lidstaten en bepaalde voorwaarden waaronder deze bestanden mogen worden bevestigd	13425/97	361/97, 362/97, 363/97	
---	----------	------------------------	--

VERKLARING 285/97

Verklaring van de Franse en de Griekse delegatie

Frankrijk en Griekenland verklaren dat onder kosten die door de exploitant gemaakt worden in verband met de aanpassing en de bijwerking van de lijst van niet in de openbare telefoonlijst op te nemen abonnees moeten worden verstaan de kosten van de technische en commerciële middelen die nodig zijn voor de specifieke levering van deze dienst onder de strikte veiligheidsvoorwaarden die uit de door de abonnee op deze dienst gewenste bescherming voortvloeien.

VERKLARING 286/97

Verklaring van de Duitse delegatie

Duitsland gaat er bij de interpretatie van overweging 7 betreffende artikel 3 van deze richtlijn overeenkomstig de motivering van de Raad inzake het gemeenschappelijk standpunt (doc. 8937/1/96 REV 1 ADD 1) van uit dat een lidstaat zijn eigen nationale gegevensbeschermingsbepalingen kan toepassen op netwerken en diensten die niet openbaar zijn of die niet algemeen beschikbaar zijn, met dien verstande dat Richtlijn 95/46/EG in elk geval van toepassing is op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze netwerken en diensten.

VERKLARING 287/97

Verklaring van de Portugese delegatie

De Portugese delegatie stemt voor deze richtlijn, staat resoluut achter de doelstellingen ervan en erkent het belang van de richtlijn voor de bescherming van de burgers van de Europese Unie. Zij merkt evenwel op, zoals zij al heeft gedaan bij de aanneming van het gemeenschappelijk standpunt, dat het voor wat betreft artikel 3 noodzakelijk kan blijken de uitvoering van sommige bepalingen om technische redenen uit te stellen, met name waar het gaat om abonnees die toegang hebben tot analoge netwerken (zelfs wanneer zij zijn aangesloten op digitale centrales).

VERKLARING 288/97

Verklaring van de Commissie

Ad artikel 15

De Commissie bevestigt dat zij, naar de letter en de geest van de *modus vivendi* inzake comitologie, het Europees Parlement uitvoerig in kennis zal stellen van de uit deze richtlijn voortvloeiende uitvoeringsmaatregelen die zij zal aannemen.

VERKLARING 289/97

Ad artikel 1 en artikel 3, lid 5

De Raad en de Commissie verbinden zich ertoe om, zodra het Protocol van Torremolinos van 1993 in werking is getreden, na te gaan wat de gevolgen van die inwerkingtreding zijn voor de richtlijn voor wat betreft de toepassing daarvan op vissersvaartuigen die onder de vlag van derde landen varen, en zo nodig maatregelen te treffen om met die gevolgen rekening te houden.

VERKLARING 290/97

Ad artikel 3, lid 5 in fine, en artikel 5

De Commissie verklaart dat de toepassing van artikel 3, lid 5, en van artikel 5 niet impliceert dat bestaande vissersvaartuigen die onder de vlag van een lidstaat varen en in de Gemeenschap geregistreerd zijn dan wel onder de vlag van een derde land varen, structurele veranderingen en ingrijpende verbouwingen moeten ondergaan, noch dat dergelijke bestaande en nieuwe vissersvaartuigen moeten worden geclassificeerd.

VERKLARING 291/97

Ad artikel 8 en bijlage II

De Raad en de Commissie komen overeen dat, conform artikel 8, tijdens de periode tussen de inwerkingtreding van de richtlijn en in eerste instantie 31 december 1998, alles in het werk moet worden gesteld om de bepalingen van hoofdstuk IX in bijlage II bij deze richtlijn te bestuderen voor wat betreft de toepassing ervan op nieuwe vissersvaartuigen met een lengte tussen 24 en 45 meter; daarbij dient rekening te worden gehouden met de beperkte afmetingen van deze vaartuigen en het aantal personen aan boord.

VERKLARING 292/97

Ad artikel 8 en bijlage III

De Commissie verklaart dat zij, wanneer zij krachtens artikel 8 van deze richtlijn bepalingen uitwerkt ten behoeve van de interpretatie van de in hoofdstuk III van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos opgenomen voorschriften inzake integrale stabiliteit voor nieuwe vaartuigen, waarover het aan de Administraties is een oordeel te vellen, niet zal streven naar de invoering van bepalingen waardoor een lidstaat ertoe zou worden gedwongen om voor de onder zijn eigen vlag varende vissersvaartuigen niet-bouwtechnische eisen inzake de naleving van de criteria inzake integrale stabiliteit te stellen die minder streng zijn dan de niet-bouwtechnische eisen die op de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn in die lidstaat van kracht zijn; de lidstaten en de Raad verklaren dat zij hier evenmin naar zullen streven wanneer zij in dezen overeenkomstig artikel 9 besluiten gaan nemen.

VERKLARING 293/97

Ad artikel 8 en bijlage III

De Deense delegatie neemt er nota van dat de leden van de Raad en de Commissie het bij de richtlijn ingestelde Comité om een geharmoniseerde interpretatie verzoeken van de in hoofdstuk III van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos opgenomen voorschriften betreffende de stabiliteit van nieuwe vissersvaartuigen. De Deense delegatie stelt met tevredenheid vast dat de verklaring nog uitsluitend op nieuwe vissersvaartuigen betrekking heeft. De Deense delegatie onderstreept evenwel dat Denemarken niet kan instemmen met een volgens de comitologieprocedure geharmoniseerde interpretatie, die een voorwaarde met betrekking tot het waterlijnmerk voor zowel nieuwe als bestaande vaartuigen omvat.

Een voorwaarde betreffende het uitwateringsmerk kan rampzalige gevolgen hebben voor de Deense industriële visserijvloot. Denemarken is het enige land van de Europese Unie met een belangrijke industriële visserij. Daarom is het voor Denemarken van cruciaal belang dat een exhaustieve interpretatie van de stabiliteitsvoorschriften voor industriële visserijvaartuigen de ruimte laat om op verschillende wijzen aan de veiligheidsdoelstellingen te voldoen, op basis van een globale beoordeling van het vermogen van het vaartuig om te kunnen blijven drijven, waarbij de voorwaarde inzake de bouw, met name de stabiliteit, de sterkte van de romp en het drijfvermogen verenigbaar moeten zijn met de voorwaarde inzake het uitwaterings- en het waterlijnmerk.

VERKLARING 294/97

Ad artikel 9

De Commissie is voornemens de aangelegenheden in verband met de toepassing van deze richtlijn apart te houden en te bundelen, en daarover speciale vergaderingen te beleggen van het bij artikel 12 van Richtlijn 93/75/EG van de Raad opgerichte Comité, zodat de lidstaten kunnen zorgen voor een passende vertegenwoordiging in het Comité.

VERKLARING 295/97

Ad artikel 11

De Raad en de Commissie verklaren dat artikel 11 van de richtlijn van de Raad de bevoegdheden van de lidstaten met betrekking tot het vervolgen van een misdrijf in een concreet geval onverlet laat.

VERKLARING 296/97

Ad artikel 11

De Raad verklaart dat zijn instemming met dit artikel niet betekent dat op het niveau van de Gemeenschap de mogelijkheid mag worden geschapen om per geval controle uit te oefenen op de nationale besluiten met betrekking tot sancties.

VERKLARING 297/97

Ad artikel 11

De Commissie verklaart dat dit artikel de wijze waarop de nationale overheden en/of het nationale gerecht hun nationale sanctiebepalingen in afzonderlijke gevallen toepassen, onverlet laat. Uiteraard kan tegen ieder afzonderlijk besluit van een nationale overheid of rechter beroep worden ingesteld overeenkomstig de nationale bepalingen van iedere afzonderlijke lidstaat.

VERKLARING 298/97

ad artikel 1, punt 3 - nieuw artikel 3 bis, lid 1

De Commissie verklaart dat het indelingssysteem volgens het comfortniveau van de voertuigen dat op de toekenning van een aantal sterren gebaseerd is, door de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 684/92 onverlet wordt gelaten.

VERKLARING 299/97

Ad artikel 1, punt 4 - nieuw artikel 4, lid 2

De Raad en de Commissie verklaren dat noch de leeftijd der vervoerde personen op zichzelf noch het feit dat reizigers bijeen zijn gebracht door een reisagentschap als criterium kan dienen om een bepaalde categorie reizigers uit te maken in de zin van artikel 2, punt 1.2, en dat dit dus niet het verrichten van een bijzondere vorm van geregeld vervoer onder de in artikel 2, punt 1.1, genoemde voorwaarden rechtvaardigt.

VERKLARING 300/97

Ad verordening in haar geheel

De delegatie van het Verenigd Koninkrijk staat achter de liberalisering van het cabotagevervoer van personen. Daarom steunde zij het oorspronkelijke Commissievoorstel tot vervanging van Verordening (EEG) nr. 2454/92 maar stemt tegen de huidige verordening omdat deze niet in dezelfde mate van liberalisering voorziet als het oorspronkelijke Commissievoorstel.

VERKLARING 301/97

Ad artikel 3, punt 3

De Raad neemt nota van het voornemen van de Commissie om in het kader van de herziening van het juridisch kader van de openbare diensten, die wordt aangekondigd in het Groenboek "Citizen's network: de verwezenlijking van de mogelijkheden van het openbaar personenvervoer in Europa", een voorstel bij hem in te dienen betreffende bepaalde andere vormen van geregeld personenvervoer die niet onder deze verordening vallen.

VERKLARING 302/97

Verklaring van de Griekse delegatie

Aangezien het beroep van advocaat uit de aard der zaak in elke lidstaat van de Unie verschilt, en dit in het bijzonder geldt voor Griekenland waar een advocaat over het algemeen een eigen praktijk heeft en alleen bij uitzondering aangesloten is bij een in een maatschap georganiseerde groep advocaten, verklaart de Griekse delegatie dat er in Griekenland problemen zouden kunnen ontstaan door de vestiging van agentschappen of filialen van groepen advocaten die overeenkomstig het recht van een andere lidstaat van de Unie in maatschappen zijn georganiseerd en aanzienlijk verschillen van een advocatenmaatschap in Griekenland.

VERKLARING 303/97

Verklaring van de Luxemburgse delegatie

Luxemburg stemt tegen het gewijzigd voorstel voor een richtlijn ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificatie is verworven.

Luxemburg blijft namelijk ernstig twijfelen aan de wenselijkheid en de algemene benadering van dit richtlijnvoorstel, aangezien het van mening is dat de huidige bepalingen indruisen tegen de belangen van de rechtsconsumenten in de Europese Unie.

Luxemburg vreest voorts dat het voorstel zal leiden tot discriminatie van de Luxemburgse advocaten wat betreft de wettelijke beginselen ter regeling van de opleiding en de voorwaarden voor de toegang tot het beroep, hetgeen consequenties heeft voor de rechtsgrondslag van het voorstel.

Voorts dient men zich volgens de Luxemburgse autoriteiten af te vragen of het wel met artikel 52 van het Verdrag verenigbaar is om een extreem afwijkende regeling in het leven te roepen uit hoofde waarvan advocaten zich permanent en ongecontroleerd onder de beroepstitel van hun lidstaat van oorsprong vrij in een lidstaat van ontvangst kunnen vestigen.

VERKLARING 304/97

Verklaring van de Commissie

Ad gehele richtlijn

1. De Commissie heeft voorgesteld om in artikel 2, leden 1 en 2, van de richtlijn de standaardclausules op te nemen die voorkomen in de richtlijnen tot vaststelling van de minimumvoorwaarden en die betrekking hebben op de mogelijkheid om gunstiger bepalingen aan te nemen en het feit dat het algemene beschermingsniveau er niet op achteruit mag gaan.

Aangezien de aangenomen akte een richtlijn ter attentie van de lidstaten is, acht de Commissie het namelijk niet voldoende dat de hen in dit verband opgelegde verplichting alleen uitdrukkelijk wordt vermeld in de overeenkomst tussen de sociale partners.

2. Hoewel het tot de bevoegdheid van de lidstaten behoort om te bepalen welke sancties van toepassing zijn op overtredingen van nationale bepalingen die ter uitvoering van deze richtlijn zijn aangenomen, moeten die sancties - overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie - doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
3. Deze richtlijn moet worden toegepast zonder enige discriminatie op grond van ras, geslacht, seksuele geaardheid, huidskleur, godsdienst of nationale herkomst. De Commissie herinnert er in dit verband aan, dat 1997 het Europees jaar tegen het racisme is en dat dit jaar de aanzet zou moeten zijn voor belangrijke verbintenissen inzake het non-discriminatiebeginsel.

VERKLARING 305/97

Verklaring van de Raad

Ad de door de Commissie verstrekte informatie

De Raad neemt nota van de informatie van de Commissie in deze notulen.

VERKLARING 306/97

Verklaring van de Commissie

Ad de door de Commissie verstrekte informatie

De Commissie heeft deze informatie - op basis van door de sociale partners verstrekte gegevens - uitsluitend verschaft om de besprekingen te vergemakkelijken. Deze informatie vormt geenszins een uitlegging van de overeenkomst.

VERKLARING 307/97

Ad artikel 2, lid 2

De Duitse delegatie verklaart:

Duitsland vindt niet dat een richtlijn die strekt tot regeling van procedurele aangelegenheden de juiste plaats is voor een belangrijke wettelijke definitie. Duitsland is niettemin voorstander van de richtlijn, daar zij naar verwachting grotere rechtszekerheid voor de gebruikers zal opleveren doordat zij een definitie van indirecte discriminatie geeft. Duitsland is er ook van overtuigd dat de definitie meer duidelijkheid zal scheppen, en dat daardoor de doelstelling van de richtlijn op het gebied van het beleid ten aanzien van vrouwen zal worden verwezenlijkt en tevens zal worden voldaan aan het vereiste van artikel 2, lid 2, tweede zin, van de Overeenkomst betreffende de sociale politiek, wat de oprichting en ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen betreft.

VERKLARING 308/97

Ad artikel 3, lid 1, onder a)

De Raad verzoekt de Commissie om in het verslag dat zij overeenkomstig artikel 7 moet voorleggen, ook aandacht te besteden aan het vraagstuk van de werkingssfeer van de richtlijn. Daarbij dient terdege rekening te worden gehouden met de jurisprudentie van het Hof op alle pertinente terreinen van het sociaal beleid, waarop het algemene non-discriminatiebeginsel van toepassing is.

VERKLARING 309/97

Ad artikel 4

De Finse en de Zweedse delegatie verklaren:

Finland en Zweden hadden graag gezien dat de richtlijn een uitdrukkelijke bepaling zou bevatten die inhoudt dat de lidstaten alle nodige maatregelen treffen om er, overeenkomstig hun nationale rechtsstelsel, voor te zorgen dat de eisende partij, om aan te tonen dat het verbod op discriminatie op grond van geslacht werd overtreden, niet hoeft te bewijzen dat de verweerder de opzet heeft gehad te discrimineren.

VERKLARING 310/97

Verklaring van de Italiaanse delegatie

Italië beschouwt de aanneming van de richtlijn inzake de omkering van de bewijslast als een belangrijke vooruitgang in het Gemeenschapsrecht.

Gezien evenwel het feit dat de Raad de door de Commissie gesteunde amendementen van het Europees Parlement niet heeft overgenomen, spreekt Italië de wens uit dat de Raad, in het licht van de eerste ervaring met de toepassing, in het kader van het in artikel 7 bedoelde verslag over de toepassing, zal kunnen besluiten tot verruiming van de werkingssfeer tot alle relevante sectoren van het sociaal beleid.

VERKLARING 311/97

VERKLARING VAN DE OOSTENRIJKSE DELEGATIE

Artikel 1, punt 8, van de voorgestelde versie voorziet in de verplichting om in het kader van de verkoopbenaming van het product het gehalte aan eiwit van externe oorsprong en aan zetmeel te vermelden. Oostenrijk benadrukt dat die bepaling inhoudelijk moet worden afgestemd op de maatregelen die overeenkomstig Richtlijn 79/112/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 97/4/EG, zijn genomen op het gebied van de etikettering van levensmiddelen.

Derhalve wordt voorgesteld om DG VI, die bevoegd is voor de voorgestelde richtlijn, en DG III, die bevoegd is voor de vraagstukken met betrekking tot de etikettering van levensmiddelen, nogmaals te laten onderzoeken of artikel 1, punt 8, van het voorstel wel verenigbaar is met de richtlijn "etikettering".

VERKLARING 312/97

Verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie stellen nogmaals dat de in de eerste alinea van artikel 41, lid 4, bedoelde verplichting om de kenmerken en de relatieve voordelen van de uitgekozen offerte, alsmede de naam van de begunstigde, mee te delen, er niet toe mag leiden dat de rechtmatige handelsbelangen van openbare of particuliere ondernemingen worden aangetast, in het bijzonder door het verspreiden van gevoelige informatie van technische of commerciële aard.

Zij stellen tevens nogmaals dat volgens artikel 4, lid 4, van Richtlijn 93/38/EEG van de Raad, leveranciers, aannemers of dienstverrichters, met inbegrip van degene aan wie de opdracht is gegund, van een aanbestedende dienst overeenkomstig de nationale wetgeving kunnen eisen dat door hen verstrekte informatie vertrouwelijk wordt behandeld.

VERKLARING 313/97

Verklaring van de Commissie

De Commissie verklaart dat zij ervoor blijft zorgen dat de hand gehouden wordt aan het beginsel van gelijke behandeling van openbare en particuliere lichamen, maar dat zij haar verzoek om statistieken in de zin van artikel 42, lid 2, zal beperken tot het niveau dat strikt noodzakelijk is om te voldoen aan de internationale verplichtingen die voortvloeien uit de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten, met het doel de aanbestedende diensten minder te belasten.

Tijdens de aan de gang zijnde herziening van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten is de Commissie voornemens eveneens te verkrijgen dat de vereisten inzake statistieken op internationaal niveau worden vereenvoudigd. Indien de Commissie hierin slaagt, zal zij de noodzakelijke maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat hiermee in de interne statistische eisen rekening wordt gehouden.

VERKLARING 314/97

De Franse delegatie wenst de volgende toelichting te geven op haar onthouding van stemming met betrekking tot het voorstel voor een verordening van de Raad houdende tijdelijke, gehele of gedeeltelijke schorsing van de autonome rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor bepaalde visserijproducten voor 1998.

Met deze onthouding geeft zij uitdrukking aan haar bezorgdheid over de geleidelijke ontmanteling van de douanerechten voor een product waarvan de rechten reeds in 1997 zijn verlaagd en waarvan de invoer in onbeperkte hoeveelheden tegen preferentiële tarieven leidt tot een substitutie-effect op de markt voor witvis in de Gemeenschap, hetgeen de prijzen zal destabiliseren.

Voorts zou de Franse delegatie graag zien dat de Commissie zich verbindt tot een zeer regelmatig toezicht op de invoer van Alaskakoolvis in de Gemeenschap en toezegt het Beheerscomité nauwgezet op de hoogte te houden van de gevolgen van deze maatregel voor de markt van de Europese Unie.

VERKLARING 315/97

Verklaring van de Commissie

Behandeling van melk

De Commissie is voornemens de ontwikkelingen op de markt voor consumptiemelk en met name de aspecten van het eiwitgehalte van melk nauwlettend te volgen. In dit verband zal zij de gevolgen bestuderen van de in het kader van de codex alimentarius aangenomen besluiten inzake de beginselcode voor zuivelproducten, en daarvan aan de Raad verslag uitbrengen.

De Commissie is er bovendien van overtuigd dat het van belang is dat, ter verbetering van de melkkwaliteit, maximumcriteria voor de warmtebehandeling van melk worden vastgesteld. Zij is voornemens die criteria nader te analyseren en van haar bevindingen verslag uit te brengen aan de Raad.

VERKLARING 316/97

Verklaring van de Commissie

Vetvrije droge stof

Voor de toepassingsdatum van de bepalingen van artikel 4 zal de Commissie, op verzoek van een lidstaat, aan de hand van wetenschappelijke studies en statistieken het voorschrift betreffende het minimumgehalte aan vetvrije droge stof bestuderen.

VERKLARING 317/97

Verklaring van de Commissie

Vriespunt

In het kader van de uitvoeringsbepalingen zal de Commissie rekening houden met het vriespunt van melk bestaande uit mengsels afkomstig uit verschillende aanvoergebieden, door bepalingen vast te stellen die voor zover mogelijk geen aanvullende administratieve lasten voor de betrokken melkfabriek met zich meebrengen.

VERKLARING 318/97

Verklaring van de Griekse delegatie

De Griekse delegatie is van oordeel dat een aantal bepalingen uit de huidige verordening niet voldoen aan de eisen van de consument, overeenkomstig de voorwaarden die voor de werking van de melkmarkt zijn vastgesteld.

In het licht van deze constatering verklaart de Griekse regering dat zij wat betreft de netelige kwestie van het rechtsvacuüm dat moet worden opgevuld omdat geen maximum is vastgesteld voor de warmtebehandeling van elke melksoort, alle mogelijke maatregelen zal treffen om de bescherming van de consument en de afzet van een werkelijk natuurlijk levensmiddel als melk te waarborgen.

VERKLARING 319/97

Verklaring van de Deense delegatie

Denemarken is om principiële redenen van mening dat de toevoeging van levensmiddelen aan consumptiemelk, die een basisvoedingsmiddel is, niet mag worden toegestaan.

Bovendien is Denemarken van oordeel dat het in de handel brengen van consumptiemelk met uit melk afkomstige eiwitten, minerale zouten of vitaminen aan nationale voorschriften moet zijn onderworpen tot er eventueel horizontale voorschriften worden aangenomen.

Om deze redenen stemt Denemarken tegen dit voorstel.

VERKLARING 320/97

De Commissie bevestigt de verklaring die zij bij de aanneming van de wijziging van Richtlijn 91/628/EEG heeft afgelegd (Bescherming van dieren tijdens het vervoer, doc. 8462/95, punt 5, van de bijlage).

De Commissie verbindt zich ertoe bij de berekening van de restituties rekening te houden met de kosten van controles op de naleving van de eisen inzake het welzijn van dieren op de plaats waar de dieren het grondgebied van de Unie verlaten.

VERKLARING 321/97

De Commissie tekent daarbij aan dat in de toepassingsverordening zal worden bepaald dat de controles bij het uitladen in het derde land worden verricht door hetzij een bij een officiële instantie werkzame dierenarts uit een lidstaat, hetzij een door een lidstaat of de Commissie erkende controle- en inspectie-onderneming.

VERKLARING 322/97

De Raad verzoekt de Commissie om er door middel van overeenkomsten met de betrokken derde landen voor te zorgen dat de controles in die landen ongehinderd kunnen worden verricht.

VERKLARING 323/97

De Raad verzoekt de Commissie om bij de onderhandelingen over overeenkomsten met de derde landen, met inachtneming van de bepalingen van het Verdrag, een contractuele oplossing uit te werken die het mogelijk maakt de uitvoer van die landen afhankelijk te stellen van naleving van de communautaire normen inzake welzijn en bescherming van de dieren tijdens het vervoer.

VERKLARING 324/97

Ad artikel 4, lid 2

De Raad verzoekt de Commissie het bedoelde computerbestand met spoed op te zetten zodat het voor de inwerkingtreding van deze richtlijn operationeel is, en het ANIMO-systeem aan te passen aan de bij deze richtlijn aangebrachte wijzigingen.

VERKLARING 325/97

Ad artikel 8, lid 2

De Raad verzoekt de Commissie dit soort invoer voor specifieke doeleinden te vermelden op de programmatuur van het SHIFT-computerbestand.

VERKLARING 326/97

Ad artikel 8, lid 4

De Raad verzoekt de Commissie om, ter voorkoming van fraude met producten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen vormen, na te gaan of het mogelijk is voor de in dit lid bedoelde producten de in het kader van douaneprocedure T 5 bedoelde borgtocht aan te passen aan de borgtocht van douaneprocedure T 1.

VERKLARING 327/97

Ad artikel 10

De Raad verzoekt de Commissie Beschikking 94/360/EEG opnieuw te bezien om deze in overeenstemming te brengen aan de eisen van lid 2 van dit artikel.

VERKLARING 328/97

Artikel 12, lid 3

De Commissie bevestigt dat, als deze producten op bevredigende wijze aan een materiële controle onderworpen zijn, zij bij het verlaten van het entrepot, de vrije zone of het douane-entrepot niet meer aan zo'n controle onderworpen hoeven te worden.

VERKLARING 329/97

Verklaring van de Commissie bij de richtlijnen in hun geheel

Wat de rechtsgrondslag betreft betreurt de Commissie het ten eerste dat de Raad niet kan instemmen met de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag, namelijk artikel 100 A van het Verdrag.

Het voorstel heeft namelijk aanzienlijke gevolgen voor de bescherming van de gezondheid van de Europese consument, omdat het de regeling voor de veterinaire controles van uit derde landen ingevoerde producten omvat. De Commissie acht het dan ook ten eerste gewenst dat het Parlement nauw bij de werkzaamheden wordt betrokken.

De handelwijze van de Raad betreurt zij bijzonder, vooral omdat er geen bijzondere reden is om nu te trachten tot een besluit te komen.

De Commissie moet zich dus het recht voorbehouden alle beschikbare rechtsmiddelen aan te wenden, met name de mogelijkheid om zich hiervoor tot het Hof van Justitie te wenden.

VERKLARING 330/97

Verklaring van de Commissie bij de richtlijnen in hun geheel

Wat de technische aspecten betreft acht de Commissie het compromis van het voorzitterschap niet bevredigend.

Op diverse essentiële onderdelen worden de doelstellingen van het voorstel gefrustreerd. In dat verband zij met name gewezen op de vrijwaringsclausule, op de sancties en op de rol van de identiteitscontroles.

VERKLARING 331/97

Verklaring van de Commissie bij de richtlijnen in hun geheel

VRIJWARINGSCLAUSULE

Dit betekent een stap terug in vergelijking met de huidige situatie. In een gemeenschappelijke markt kan niet worden aanvaard dat de afzonderlijke lidstaten autonome vrijwaringsmaatregelen treffen. Deze oplossing kan slechts leiden tot verstoringen van het handelsverkeer en tot moeilijkheden wanneer goederen op de interne markt worden gebracht. Daarnaast zou de redactie van het voorstel van de Raad tot verwarring aanleiding kunnen geven.

Voorts zij opgemerkt dat de idee om de controles te verscherpen wanneer er iets in een derde land niet in orde is, door de derde landen als een verkeerd signaal kan worden opgevat. Het ligt principieel op de weg van het derde land om zelf corrigerende maatregelen te nemen wanneer dat land goederen op de communautaire markt wil afzetten.

VERKLARING 332/97

Verklaring van de Commissie bij de richtlijnen in hun geheel

SANCTIES

Wat de sancties betreft, heeft de Commissie rekening willen houden met het principe van de proportionaliteit en met de organisatie van de lidstaten. Door het compromis wordt één van de zwakke punten van de vigerende wetgeving ongemoeid gelaten. Het treffen van sancties aan de lidstaten overlaten, lijkt onvoldoende om het nagestreefde doel te bereiken, te weten de correcte toepassing van het recht in de gehele Gemeenschap.

VERKLARING 333/97

Verklaring van de Commissie bij de richtlijnen in hun geheel

CONTROLES

Voor de controles had de Commissie gehoopt op een verduidelijking van de situatie. Door het handhaven van de status quo wordt ook dit probleem op onbevredigende wijze geregeld.

VERKLARING 334/97

Verklaring van de Raad en de Commissie betreffende de laatste overweging:

De Commissie verbindt zich ertoe aan een ad hoc groep deskundigen opdracht te geven om op zeer korte termijn te bestuderen in welke mate de harmonisatie van de kostenelementen van het consumentenkrediet nodig is zodat de Europese consument de door de instellingen van de onderscheiden lidstaten toegepaste jaarlijkse kostenpercentages beter met elkaar kan vergelijken en aldus een harmonische werking van de interne markt kan worden gegarandeerd.

De Commissie zal vervolgens aan de Raad een schriftelijke mededeling over dit vraagstuk voorleggen. De Commissie zal de Raad, en wel vanaf de volgende Raadszitting Consumentenbescherming, regelmatig op de hoogte stellen van de voortgang van de werkzaamheden van deze deskundigengroep.

De Raad verbindt zich ertoe om de door de Commissie aan hem voorgelegde schriftelijke mededeling zo spoedig mogelijk te bestuderen.

VERKLARING 335/97

Verklaring van de Oostenrijkse delegatie:

Oostenrijk betreurt het dat dit gemeenschappelijk standpunt geen harmonisatie van de kostenelementen omvat.

De last die de omzetting van de richtlijn per slot van zaken met zich meebrengt, moet zo gering mogelijk zijn, zowel voor de economische sector als daarna voor de consument. Dit is evenwel onmogelijk indien er in een zeer korte tijdspanne achtereenvolgende wijzigingen noodzakelijk zijn.

Oostenrijk zou derhalve graag zien dat de Commissie alles in het werk stelt om vóór het eind van de voor de tenuitvoerlegging van de richtlijn voorziene termijn tot harmonisatie te komen of dat zij, in voorkomend geval, deze termijn verlengt als dit voor de omzetting van de richtlijn nodig mocht zijn.

VERKLARING 336/97

Verklaring van de Belgische delegatie:

1. Om de Europese consument in staat te stellen de door de kredietinstellingen van de onderscheiden lidstaten toegepaste jaarlijkse kostenpercentages correct met elkaar te vergelijken en een harmonische werking van de interne markt te garanderen, moeten volgens België alle elementen voor de berekening van het jaarlijkse kostenpercentage geharmoniseerd worden.

Meer in het bijzonder moet volgens België de harmonisatie van de berekening van het jaarlijkse kostenpercentage worden uitgestrekt tot a) het gebruik van een standaardjaar, zoals reeds is voorgeschreven voor de maand en de week, en b) de berekeningsgrondslag.

2. In Bijlage 2 bij het gemeenschappelijk standpunt van de Raad zijn in deel A berekeningsvoorbeelden opgenomen die zijn gebaseerd op een berekening in kalenderdagen, en in deel B berekeningsvoorbeelden die zijn gebaseerd op een gestandaardiseerde berekening. België is van mening dat deze dubbele presentatie tot verwarring leidt en niet in overeenstemming is met de voorgestelde wettelijke bepalingen.
3. België heeft kennis genomen van de verbintenis van de Commissie om onverwijld een deskundigengroep opdracht te geven, na te gaan in hoeverre de harmonisatie van de kostenelementen van het consumentenkrediet nodig is.

België hoopt ten eerste dat de bevindingen van die studiegroep zeer binnenkort beschikbaar komen, zodat daar rekening mee kan worden gehouden wanneer de laatste hand wordt gelegd aan de tekst van deze richtlijn.

VERKLARING 337/97

VERKLARING VAN DE COMMISSIE

Ad artikel 2, onder b)

De Commissie is van mening dat de in artikel 2, sub b), gebruikte uitdrukking "voor een kilogram, een liter, een meter, een vierkante meter of een kubieke meter van het product of van een enkelvoudige meeteenheid", ook van toepassing is op producten die per stuk of per eenheid worden verkocht.

VERKLARING 338/97

VERKLARING VAN DE COMMISSIE

Ad artikel 12, lid 1

De Commissie is van mening dat artikel 12, lid 1, van de richtlijn, niet zo mag worden uitgelegd dat haar initiatiefrecht wordt uitgehold.

VERKLARING 339/97

VERKLARING VAN DE DUITSE DELEGATIE

Ad overweging nr. 13

Duitsland gaat uit van het beginsel dat de nieuwe overweging nr. 12 bis geen enkel gevolg heeft voor de bepalingen inzake de prijsaanduiding tijdens de fase waarin de euro wordt ingevoerd. Duitsland is bovendien van mening dat de lidstaten overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel verantwoordelijk zijn voor de handhaving van de prijzentransparantie.

VERKLARING 340/97

VERKLARING VAN DE NEDERLANDSE EN DE DUITSE DELEGATIE

Ad artikel 2, onder b), en artikel 3, lid 1, laatste zin

Volgens de interpretatie van Nederland en Duitsland brengen de artikelen 2, onder b), en 3, lid 1, laatste zin, mede gezien de verklaring van de Commissie terzake, met zich mee dat de lidstaten bevoegd zijn te bepalen dat voor per stuk of per eenheid verkochte producten geen verplichting geldt om de prijs per meeteenheid te vermelden.

VERKLARING 341/97

Verklaring van de Commissie

De Commissie wijst erop dat krachtens de Verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 6 maart 1995, wetgevingsbesluiten met betrekking tot meerjarenprogramma's waarvoor de medebeslissingsprocedure niet geldt, geen "noodzakelijk geacht bedrag" bevatten.

Aangezien het voorstel van de Commissie betreffende SYNERGY niet de opnemng van een financieel referentiebedrag behelst, is alleen de Raad hiervoor verantwoordelijk en blijven de bevoegdheden van de begrotingsautoriteit onverlet.

VERKLARING 342/97

De Oostenrijkse delegatie is van mening dat de maatregelen met het oog op de paraatheid van de voor civiele bescherming verantwoordelijke instanties ook dienen te gelden voor de leden van vrijwilligersorganisaties, die in sommige lidstaten een belangrijke bijdrage leveren.

VERKLARING 343/97

De Raad en de Commissie verklaren dat de uitvoering van dit actieprogramma dient te geschieden in nauwe samenhang met andere relevante activiteiten bij de Commissie, zoals de werkzaamheden voor de uitvoering van de zogeheten SEVESO en SEVESO II-richtlijnen.

In dit verband bevelen de Raad en de Commissie ten zeerste aan, dat de bij het programma en de richtlijnen alsmede bij andere relevante activiteiten betrokken diensten, hun respectieve werkzaamheden zoveel mogelijk coördineren.

VERKLARING 344/97

De Raad neemt er nota van dat de lidstaten toezeggen om voor het Comité van beheer dezelfde vertegenwoordigers aan te wijzen als voor het Permanent Netwerk van Nationale Correspondenten op het gebied van civiele bescherming.

VERKLARING 345/97

VERKLARING VAN DE IERSE DELEGATIE

De Ierse delegatie spreekt nogmaals de overtuiging uit van de Ierse Regering, die is uiteengezet in het Ierse memorandum (doc. 5765/92 PECHE 104), dat het totale aandeel van de krachtens de quotaregeling aan de Ierse vissers toegewezen visbestanden beneden een billijk en redelijk niveau blijft, niet overeenkomt met de verbintenissen die zijn aangegaan in bijlage VII van de resolutie van de Raad van 3 november 1976 en niet spoort met de ruimere doelstellingen van de Gemeenschap op het gebied van de regionale ontwikkeling.

Daarom zal de Ierse Regering deze kwestie niet laten rusten voordat een bevredigende oplossing is bereikt. De Ierse delegatie behoudt zich dan ook het recht voor deze kwestie steeds aan de orde te stellen in het kader van relevante ontwikkelingen of voorstellen betreffende de visserijsector, dan wel in enig ander passend communautair beleidskader.

VERKLARING 346/97

VERKLARING VAN DE ZWEEDSE DELEGATIE

De Zweedse delegatie wenst naar aanleiding van het besluit betreffende de verdeling van kabeljauw in gebied III bcd de volgende verklaring af te leggen.

De verdeling is nietig om de redenen die Zweden heeft aangevoerd in zaak C-206/97 die thans bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen dient.

VERKLARING 347/97

VERKLARING VAN DE DELEGATIE VAN HET VERENIGD KONINKRIJK

Het Verenigd Koninkrijk is verheugd over de elementen in het akkoord van de Raad die een verdere beperking van de industriële visserij inhouden, en in het bijzonder de verlaging van de TAC voor bijvangst van haring in de industriële visserij en de invoering van een TAC voor zandaal in de Noordzee. Het Verenigd Koninkrijk vindt de TAC voor zandaal echter te hoog. Ook is het Verenigd Koninkrijk van mening dat de bestanden die voor industriële doeleinden worden bevestigd, waar mogelijk in toenemende mate voor menselijke consumptie moeten worden gebruikt en dat er voortdurend een analyse moet worden gemaakt van de gevolgen die grootschalige industriële visserij voor het milieu heeft.

VERKLARING 348/97

VERKLARING VAN DE IERSE DELEGATIE

De Ierse delegatie wenst te laten optekenen dat zij uitdrukkelijk bezwaar maakt tegen het niveau van het quotum horsmakreel dat aan Ierland is toegewezen in de gebieden Vb, VI, VII, VIII a, b, d, e, XII, XIV en dat het Raadsbesluit voor haar onaanvaardbaar is. De Ierse delegatie is van mening dat deze toewijzing ver beneden het niveau is waar Ierland recht op heeft. Naar de opvatting van de Ierse delegatie is het Raadsbesluit dan ook ongegrond, willekeurig, discriminatoir, over onze hoofden heen aangenomen en in strijd met de beginselen van het gemeenschappelijk visserijbeleid. De Ierse delegatie behoudt zich het recht voor om dit besluit aan te vechten met alle middelen die zij dienstig acht.

VERKLARING 349/97

VERKLARING VAN DE COMMISSIE

De Commissie verklaart dat bij de nieuwe TAC's en quota voor bestanden voor menselijke consumptie als vervat in het Commissievoorstel in document 12855/97 PECHE 402 terdege rekening zal worden gehouden met alle herziene gegevens die de lidstaten vóór 15 februari 1998 aan de Commissiediensten doen toekomen en dat zij passende maatregelen zal treffen op basis van gestaafde gegevens.

VERKLARING 350/97

VERKLARING VAN DE RAAD

Bij de goedkeuring van de afwijking voor de aanvoer van haring uit de Oostzee voor andere industriële doeleinden dan menselijke consumptie, als bedoeld in artikel 9 van de verordening inzake TAC's en quota voor 1998 verzoekt de Raad het Comité van Permanente Vertegenwoordigers zich bij voorrang te buigen over het voorstel van de Commissie voor een permanente regeling; de Raad zegt toe vóór 30 juni 1998 tot een besluit over deze aangelegenheid te komen en daarbij het advies van het Europees Parlement in aanmerking te nemen.

VERKLARING 351/97

VERKLARING VAN DE SPAANSE DELEGATIE

De Spaanse delegatie merkt met betrekking tot de voetnoot op blz. 3 van het bestand "ansjovis ix, x, COPACE 34.1.1." het volgende op:

- a) de voetnoot onderaan de bladzijde is onwettig om de redenen welke door het Koninkrijk Spanje uiteengezet zijn in zaak C 179/95, welke thans aanhangig is bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.
- b) Spanje verklaart dat het zich tegen deze verordening zal verzetten om dezelfde redenen als die waarom het zich heeft verzet tegen Verordening (EG) nr. 746/95.

VERKLARING 352/97

VERKLARING VAN DE RAAD

De Raad verklaart dat hij vóór 30 maart 1998 tot overeenstemming zal komen over de nieuwe TAC's en toewijzingen die wel in het Commissievoorstel (doc. 12855/97), maar niet in het onderhavige akkoord vervat zijn. Om onverantwoorde visserijactiviteiten te voorkomen verklaren de Raad en de Commissie dat vis die na 1 januari 1998 gevangen wordt, in het kader van bovengenoemde TAC's en toewijzingen niet zal meetellen bij de bepaling van de historische vangstcijfers.

VERKLARING 353/97

VERKLARING VAN DE PORTUGESE DELEGATIE

Rekening houdend met de conclusies die de Raad van ministers van 30 oktober 1997 na een diepgaand debat over het beleid inzake visserijovereenkomsten met derde landen heeft aangenomen, en in het bijzonder met de bepaling in punt 4, i), derde streepje, **bevestigt** de Portugese delegatie **opnieuw** het belang dat zij hecht aan de veralgemening van de regelingen die de Commissie ter beschikking staan om in geval van onderbenutting visserijmogelijkheden van de ene lidstaat naar de andere over te dragen zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de relatieve stabiliteit.

Vastgesteld zij evenwel dat deze overdrachtsregelingen in het onderhavige verordeningvoorstel niet in aanmerking zijn genomen, hetgeen nadelig kan zijn voor een optimaal gebruik van de visserijmogelijkheden, die een basisvoorwaarde vormt voor de verdediging van de communautaire belangen in hun geheel.

Onverminderd het standpunt dat aanneming van maatregelen waarmee aan de conclusies van de Raad uitvoering kan worden gegeven, dringend geboden is, erkennen wij evenwel dat deze omissie voortkomt uit het feit dat het om een overgangsperiode gaat, zodat wij niet gekant zijn tegen goedkeuring van de verordening.

VERKLARING 354/97

VERKLARING VAN DE DUITSE EN DE BRITSE DELEGATIE

De Duitse en de Britse delegatie bevestigen het belang van de conclusies die de Raad op 30 oktober 1997 heeft aangenomen met betrekking tot de visserijovereenkomsten met derde landen. Deze conclusies behelzen onder meer een verzoek aan de Commissie om te overwegen in hoeverre de visserijovereenkomsten soepeler kunnen worden toegepast, onder andere via regelingen waardoor vangstmogelijkheden bij onderbenutting tussen lidstaten kunnen worden overgedragen zonder dat hierdoor het beginsel van relatieve stabiliteit in het geding komt.

De Duitse en de Britse delegatie bevestigen dat het in strijd met het beginsel van relatieve stabiliteit zou zijn om de Commissie de bevoegdheid te verlenen vangstmogelijkheden tussen lidstaten over te dragen in het geval van de visserijovereenkomsten met de Faeröer, Groenland, IJsland, Estland, Letland en Litouwen.

VERKLARING 355/97

Verklaring van de Duitse delegatie

De Duitse delegatie gaat ervan uit dat de verdeling over de lidstaten van de door IJsland voor 1998 toegestane visrechten inzake roodbaars waarover de Raad op 18 en 19 december 1997 een akkoord heeft bereikt, geen afbreuk doet aan het beginsel van de relatieve stabiliteit.

VERKLARING 356/97

Verklaring van de Spaanse delegatie

De Spaanse delegatie is van oordeel dat de verdeling voor 1998 van roodbaars in de IJslandse wateren niet vooruitloopt op de verdeling voor de komende jaren, omdat het gaat om nieuwe vangstmogelijkheden in het kader van een nieuwe overeenkomst tussen de Gemeenschap en IJsland waaraan alle lidstaten kunnen deelnemen uit hoofde van het Arrest van 13 oktober 1992 van het Hof van Justitie in de zaak C-63/90 en andere.

VERKLARING 357/97

Verklaring van de Portugese delegatie

De Portugese delegatie herinnert eraan dat bij de verdeling van de vangstquota uit hoofde van de met IJsland gesloten overeenkomst rekening moet worden gehouden met de belangen van alle lidstaten en met het beginsel van non-discriminatie.

In dat verband is Portugal van mening dat de verdeling van die quota voor 1998 niet vooruit mag lopen op de toekomst noch een precedent mag vormen voor de komende jaren of voor andere vangstmogelijkheden.

VERKLARING 358/97

VERKLARING VAN DE SPAANSE EN DE PORTUGESE DELEGATIE

De Spaanse en de Portugese delegatie gaan ervan uit dat met de voor 1998 goedgekeurde verdeling van de quota niet wordt vooruitgelopen op de verdelingen voor volgende jaren, aangezien de quota voor de Gemeenschap in de wateren van Estland, Letland en Litouwen nieuwe vangstmogelijkheden zijn waarop alle lidstaten recht hebben, zoals bepaald in de arresten van het Hof van Justitie van 13 oktober 1992 (Zaak C-63/90 e.a.).

VERKLARING 359/97

VERKLARING VAN DE DUITSE DELEGATIE

De Duitse delegatie gaat ervan uit dat de verdeling onder de lidstaten van de door Estland, Letland en Litouwen voor 1998 toegestane visrechten inzake kabeljauw, haring, zalm en sprot, waarover de Raad op 18 en 19 december 1997 overeenstemming heeft bereikt, geen afbreuk doet aan het beginsel van de relatieve stabiliteit.

VERKLARING 360/97

VERKLARING VAN FRANKRIJK

Frankrijk heeft de rechten van Saint-Pierre en Miquelon op het quotum voor schar dat aan de Gemeenschap is toegekend in het kader van de NAFO, voorbehouden. Deze toekenning is geschied op basis van de hoeveelheden van Saint-Pierre en Miquelon van vóór de toetreding van de Gemeenschap tot de NAFO. Aangezien Saint-Pierre en Miquelon niet langer onder het GVB valt, moet het dit quotum terugkrijgen. Voor deze kwestie moeten Frankrijk en de Commissie spoedig een juridische oplossing vinden.

VERKLARING 361/97

VERKLARING VAN DE RAAD

De Raad verklaart dat het aan de Commissie verstrekte mandaat om de onderhavige verordening ingevolge de besluiten van de ICCAT op een aantal punten aan te passen, geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van de Raad om de door internationale visserijorganisaties aangenomen bindende besluiten in Gemeenschapsrecht om te zetten.

VERKLARING 362/97

VERKLARING VAN DE ITALIAANSE DELEGATIE

De Commissie heeft een voorstel ingediend tot instelling van een TAC voor een aantal bestanden van over grote afstanden trekkende vissoorten en voor de verdeling daarvan in quota voor de lidstaten (doc. COM(97) 598 van 14.11.1997).

Aan de basis van dit voorstel ligt de aanbeveling van de ICCAT (Internationale Commissie voor de instandhouding van tonijn in de Atlantische Oceaan) waarin deze organisatie er bij de verdragsluitende partijen voor heeft gepleit een reeks maatregelen te treffen voor de instandhouding van blauwvintonijn; onder meer diende ernaar gestreefd te worden:

- een stijging van de visserijsterfte te voorkomen;
- de vangst in de periode van 1996-1998 met 25% in te krimpen ten opzichte van het hoogste niveau dat in 1993-1994 werd bereikt.

De Italiaanse delegatie geeft - in beginsel - toe dat het wenselijk is, waar nodig, te voorzien in beheersinstrumenten voor een verstandige exploitatie van de visvoorraden; niettemin maakt zij ernstig bezwaar tegen de strategie die de Commissie wenst toe te passen, omdat die strategie haars inziens niet aansluit bij de werkelijke situatie van de visserij in het gebied waar die strategie zou worden toegepast, en ook niet strookt met hetgeen de ICCAT met voornoemde aanbeveling (waarin duidelijk over exploitatiepercentages wordt gesproken) voor ogen stond.

Het lijkt geen twijfel dat de Raad bevoegd is om op grond van Verordening (EEG) nr. 3760/92 besluiten tot verbetering van het beheer en de instandhouding van de visvoorraden aan te nemen wanneer er op grond van een serieuze en betrouwbare wetenschappelijke analyse een probleemsituatie blijkt te bestaan.

Zoals reeds bij een andere soortgelijke gelegenheid kon worden opgemerkt, moet het doel van het gemeenschappelijk visserijbeleid worden nagestreefd met de instrumenten die het best zijn toegesneden op de reële visserijvoorwaarden en -omstandigheden waarin men wenst te interveniëren.

In dit verband zij er nogmaals op gewezen dat de Middellandse Zee zich vanwege haar specifieke kenmerken niet leent voor de toepassing van het door de Commissie voorgestelde soort beheersinstrumenten en -maatregelen, die in andere gebieden makkelijker toepasbaar zijn. Hiervoor kunnen verschillende argumenten worden aangevoerd.

Primo kent de Middellandse Zee geen economische zones die uitsluitend onder communautaire bevoegdheid vallen en aanleiding zouden kunnen zijn om deze zee als een "communautaire zee" aan te merken. Secundo worden in het Middellandse-Zeebekken visserijactiviteiten ontplooid door oeverstaten en landen van buiten de regio die niet tot de Gemeenschap behoren noch aangesloten zijn bij internationale visserijorganisaties met verantwoordelijkheden en bevoegdheden voor het betrokken gebied.

Op grond daarvan mag worden gesteld dat de visserij in de Middellandse Zee wordt uitgeoefend volgens diverse beheersprincipes die onderling niet homogeen zijn, hetgeen in communautaire zeegebieden wel het geval is. Dit leidt tot een toestand van ontoelaatbare discriminatie voor het visserijbedrijf van de Gemeenschap en van de landen die zijn aangesloten bij regionale organisaties zoals de ICCAT en de GFCM.

Er bestaat voor de Middellandse Zee geen gemeenschappelijke beheers- en instandhoudingsregeling, noch een doeltreffend systeem voor de handhaving van homogene normen met behulp waarvan alle ter plaatse opererende vissers op voet van gelijkheid zouden kunnen worden behandeld.

Restrictievere normen die worden vastgesteld op grond van het door ons bijgetreden instandhoudingsbeginsel, maar die slechts aan een deel van de mediterrane vissers worden opgelegd, leiden tevens tot verstoring van de mededinging op de markten; het spreekt immers vanzelf dat degenen die niet tot naleving van die normen verplicht zijn, daaruit een economisch voordeel behalen, omdat zij de biologische rijkdommen van het bekken volgens minder strenge normen, zo niet volledig naar eigen goeddunken kunnen exploiteren.

De communautaire wetgever was zich hiervan terdege bewust toen hij in de eerste overweging van Verordening (EG) nr. 1626/94 bevestigde dat "de specifieke situatie in dit zeegebied zich minder goed leent voor een aanpak zoals die welke voor de Atlantische wateren en de Noordzee wordt gevolgd".

Overigens bewijst de aanneming van deze verordening, voor zover dat nog nodig was, dat er voor de Middellandse Zee, als zeegebied dat niet met andere gelijkgesteld kan worden, moest worden voorzien in een specifieke regeling op basis van door de communautaire oeverstaten in onderling overleg geharmoniseerde technische maatregelen, ten einde een gemeenschappelijke beheersregeling tot stand te brengen met de medewerking van alle landen die daar visserijbelangen hebben (derde overweging van Verordening (EG) nr. 1626/94).

In die context situeren zich de resultaten van de recente diplomatieke conferenties van Kreta en Venetië, en dit is de koers die moet worden gevolgd, hetgeen uiteraard niet uitsluit dat op korte termijn regulerende maatregelen kunnen worden genomen mits die met het bovenstaande verenigbaar zijn.

Italië kan het voorstel van de Commissie derhalve niet onderschrijven; zij is het er niet mee eens dat de instelling van een TAC voor blauwvintonijn in het verlengde ligt van de ICCAT-aanbeveling; daarin wordt veeleer opgeroepen tot een beperking van de exploitatie van de betrokken visvoorraden, een maatregel die duidelijk en op goede gronden verschilt van een TAC.

De instelling van een TAC - waarvan de totale omvang voor het gehele Middellandse-Zeegebied in het Commissievoorstel overigens niet wordt genoemd en waarop het communautaire quotum in mindering is gebracht - vraagt tevens om vaststelling van de contingenten en de verdeling daarvan over de verschillende landen die zich in het gebied toeleggen op de betrokken tak van visserij.

Het is voor Italië dan ook onbegrijpelijk hoe het mogelijk is op autonome wijze de omvang vast te stellen van het communautaire quotum van een algemene TAC die niet bekend is en die ook niet vastgesteld is door een internationale organisatie die daartoe de bevoegdheid bezit.

Voor zover bekend heeft de ICCAT, als supranationale organisatie die bevoegd is voor de betrokken bestanden, nooit een TAC voor het hele bekken ingesteld en in quota verdeeld; zij had dat ook niet kunnen doen gelet op de aanwezigheid in het gebied van vaartuigen van niet bij de organisatie aangesloten landen, om nog maar te zwijgen van vaartuigen die onder goedkope vlag of helemaal zonder vlag varen, ten aanzien waarvan zij geen enkele bevoegdheid tot regelgeving of sanctiëring kan doen gelden.

Toepassing van de TAC- en quotaregeling veronderstelt namelijk het bestaan van een zeegebied waarvoor gemeenschappelijke regels gelden die zijn uitgevaardigd door een internationale organisatie (zoals de NAFO of de IBSFC) waarbij alle landen die belang hebben bij het bestand waarvoor de regels gelden, zijn aangesloten; tevens moet er een inspectie- en controleregeling zijn ingesteld om de naleving van de vastgestelde regels te waarborgen, alsmede een passende sanctieregeling voor eventuele inbreuken. Dit lijkt voor het ogenblik bij de ICCAT niet het geval te zijn.

Worden uitsluitend de communautaire oeverstaten van de Middellandse Zee onderworpen aan vangstcontingenten die zijn vastgesteld op basis van een autonoom communautair quotum en een nooit ingestelde algemene TAC, dan zal dat niet alleen tot praktische beheersproblemen leiden, omdat het gaat om een absoluut novum voor het bekken, maar zal een en ander vermoedelijk juridisch ook niet gerechtvaardigd kunnen worden, omdat de Commissie niet bevoegd is om via een TAC- en quotaregeling voorschriften vast te stellen voor de visserijactiviteiten in een gebied dat buiten haar uitsluitende bevoegdheid valt omdat het niet als communautair zeegebied kan worden aangemerkt.

Bovendien zou zo'n maatregel - zoals hierboven reeds is opgemerkt - de communautaire vissers het gevoel geven dat zij op ontoelaatbare wijze worden gediscrimineerd ten opzichte van de vissers van andere landen, die zonder specifieke belemmeringen vrij kunnen vissen.

Voorts zet Italië in de context van het voorstel grote vraagtekens bij de gegrondheid en de juistheid van het contingent van 4145 ton dat haar wordt toegewezen. Italië begrijpt namelijk niet op welke statistische basis deze hoeveelheid berust en welke berekeningsmethode is toegepast.

Dit is een fundamenteel punt dat op ondubbelzinnige wijze moet worden opgehelderd, omdat niet kan worden ingestemd met cijfers die op onvolledige gegevens, veronderstellingen of extrapolaties berusten.

Gelet op de consequenties die hieruit voortvloeien voor de economische levensvatbaarheid van een vlootsegment dat reeds aanzienlijk is ingekrompen en geconfronteerd wordt met een versterking van de vloten van de andere landen, is het van vitaal belang dat er geen twijfels bestaan omtrent de betrouwbaarheid van de gegevens waarvan is uitgegaan.

De bij diverse gelegenheden door de ICCAT verstrekte statistische gegevens over de Italiaanse blauwvintonijnproductie zijn niet eenduidig en met elkaar in tegenspraak.

- Volgens een document waarin een overzicht wordt gegeven van de Italiaanse blauwvintonijnproductie in de periode 1985-1995, zouden de in 1993 en 1994 geproduceerde hoeveelheden (die het uitgangspunt vormen voor de berekening van de aanbevolen inkrimping van de exploitatie met 25%) respectievelijk 4802 en 5526 ton hebben bedragen. In een ander ICCAT-document wordt als productie respectievelijk 4428 en 4735 ton opgegeven.
- Volgens de ICCAT-gegevens zou de productie in 1995 5193 ton hebben bedragen. Voor datzelfde jaar wordt de productie in een ander document vastgesteld op 5601 ton.

In ieder geval gaat het niet om gegevens die berusten op de vangstcijfers, maar om wetenschappelijke ramingen.

Op zijn minst kan worden gesteld dat de verstrekte statistische gegevens tot grote verwarring leiden en dermate onbetrouwbaar zijn dat op basis daarvan geen juiste en billijke besluiten kunnen worden genomen.

In dit verband vragen wij ons dan ook af in hoeverre het door de Commissie voor Italië beoogde contingent van 4145 ton correct en billijk mag worden geacht.

De Italiaanse delegatie is van mening dat besluiten die onvermijdelijk economische consequenties voor de betrokken beroepsgroepen zullen hebben, een redelijk betrouwbare basis dienen te hebben, omdat die besluiten anders als onbillijk zouden worden ervaren.

Het is dus absoluut noodzakelijk dat er - zoals de Raad in zijn decemberzitting van 1996 heeft verklaard - in eerste instantie een doeltreffend systeem voor de registratie van de vangsten wordt uitgewerkt, zodat er een zo betrouwbaar mogelijk beeld kan worden verkregen van de werkelijke blauwvintonijnproductie in de Middellandse Zee. Alleen als uit het wetenschappelijk onderzoek en de productiecijfers zou blijken dat het voortbestaan van het bestand door overexploitatie wordt bedreigd, kunnen er beheersstrategieën voor de instandhouding worden aangenomen.

Los van bovenstaande opmerkingen, die overigens onweerlegbaar zijn, wenst de Italiaanse delegatie er met de nodige nadruk op te wijzen dat de Gemeenschap, meer bepaald wat het beheer betreft, ten aanzien van het blauwvintonijnbestand reeds een aantal andere maatregelen ter beperking van de visserij-inspanning heeft aangenomen of op stapel heeft staan.

1. De Raad heeft namelijk Verordening (EG) nr. 1075/96 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1626/94 vastgesteld, waarbij een gedeelte van Resolutie 95/1 van de Algemene Raad voor de visserij in de Middellandse Zee - die op haar beurt de inhoud van een ICCAT-aanbeveling weergeeft - in de communautaire wetgeving is opgenomen en is bepaald dat het tussen 1 juni en 31 juli van elk jaar verboden is met de drijvende beug op tonijn te vissen met vaartuigen met een lengte van meer dan 24 meter, zulks met het doel de vangst van deze soort terug te brengen tot een acceptabel niveau.

In de toelichting bij het voorstel voor de verordening in kwestie zag de Commissie zich, onder verwijzing naar de verdere inhoud van Resolutie 95/1 van de GFCM, en met name wat de tussen 1996 en 1998 met 25% in te krimpen vangst betreft, genoodzaakt letterlijk te verklaren dat "de maatregelen inzake het beperken van de sterfte en het verminderen van de vangst zullen worden opgenomen in de meerjarige oriëntatieprogramma's van de betrokken lidstaten" (zie doc. 12603/95 van 18.1.1995 (19.196), blz. 2).

2. In de beschikking inzake de doelstellingen en bepalingen voor de herstructurering in de periode van 1 januari 1997 tot en met 31 december 2002 (MOP's IV) is, wat de Middellandse Zee en de visserij op blauwvintonijn betreft, de na te streven inkrimping van de visserij-inspanning vastgesteld op 20%. In deze omstandigheden begrijpen wij niet hoe de Commissie ertoe kan komen de omvang van de vangsten van een bestand dat volgens bepaalde evaluaties niet echt wordt bedreigd, nog eens met 25% extra te willen verminderen.
3. Zeer recent heeft de Commissie nog een voorstel voor een verordening ingediend waarmee wordt beoogd een buitensporige druk van de visserij op het blauwvintonijnbestand te voorkomen door te bepalen dat in de maand augustus niet met omsluitingsnetten mag worden gevisd en dat het in de maand juni verboden is zich bij de visserij te laten assisteren vanuit de lucht.

De Italiaanse delegatie heeft dan ook de indruk dat het pakket van reeds aangenomen en ter tafel liggende maatregelen op zich reeds volstaat om het door de Commissie gewenste doel - een verstandiger en meer verantwoord beheer van het blauwvintonijnbestand - te bereiken.

Op basis van bovenstaande overwegingen wijst de Italiaanse delegatie, die niet inziet waarom het nodig zou zijn de betrokken sector door de invoering van verdere restrictieve maatregelen te benadelen, het Commissievoorstel tot invoering van een TAC- en quotaregeling voor blauwvintonijn in de Middellandse Zee met kracht van de hand.

VERKLARING 363/97

VERKLARING VAN GRIEKENLAND

De Griekse delegatie verklaart dat zij ter toepassing van artikel 3 van document nr. 12273/97 PECHE 365 een passende regeling zal instellen die is toegesneden op de bijzondere omstandigheden waardoor de organisatie van de visserij in Griekenland, met name in de insulaire gebieden, wordt gekenmerkt.